

ЕЛЕКТРОННИЙ ПІДРУЧНИК – СУЧАСНИЙ ЗАСІБ НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКІЙ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНИЙ

Кривець О.М.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Одним із видів сучасного підручника має бути електронний підручник, який містить інформативну та методичну базу звичайного паперового видання, задовольняючи потреби, що виникають у процесі дистанційного навчання. Водночас наповнення, структура, склад електронного видання будуть відрізнятися від друкованого, адже воно мусить містити новітні мультимедійні технології – гіперпосилання, інтерактивні вкладки [1].

Основою сучасного електронного видання для іноземних студентів має бути концепція комп'ютерної підтримки навчання українській мові як іноземній за умов дистанційної освіти. Це передбачає активне застосування можливостей комп'ютерних технологій та гіпертексту, а також модульну організацію електронного навчального простору, за якої реалізуються всі види мовленнєвої діяльності: читання, письмо, аудіювання, говоріння. На відміну від традиційного паперового підручника, розрахованого на лінійне засвоєння навчального матеріалу, електронний підручник передбачає модульну систему навчання, варіативну послідовність в опануванні матеріалу, стимулює особисту пізнавальну діяльність. Гіпертекст, що є основою електронного підручника, дає можливість здійснювати навчання шляхом поєднання відео, звуку, друкованого тексту та комп'ютерної графіки, всіх видів вербальної та невербальної інформації. Це досягається шляхом застосування системи гіперпосилань, що дає можливість зробити процес навчання максимально ефективним.

В електронному підручнику моделюється аудіовізуальне мовне середовище, тобто типові ситуації спілкування, які студенти можуть не лише спостерігати, а й брати в них участь, що сприяє розвитку комунікативних навичок. Відео з типовими ситуаціями спілкування разом з друкованим текстом є головним навчальним матеріалом, дає змогу реалізувати дидактичний принцип навчання усім видам мовленнєвої діяльності, зокрема слуханню та говорінню. Це є особливо актуальним за умов викладання української мови іноземним студентам, що не знаходяться у мовному середовищі. Для тренування передбачається виконання вправ різного типу, зокрема складання речення або тексту з різних елементів, синонімічні заміни в тексті, перевірка розуміння тексту за допомогою тестів, відтворення тексту.

Умови дистанційного навчання спонукають до пошуку нових методів та засобів, одним із яких є створення електронних підручників, які мають більшою мірою, ніж паперові видання, сприяти розвитку всіх видів мовленнєвої діяльності іноземних студентів.

Література

1. Фіголь Н. Електронний навчальний посібник чи підручник: до проблеми визначення. Вісник Нац. ун-ту «Львівська політехніка». Серія «Проблеми української термінології». 2012. № 733. С. 53–56.